

Szederinda Citeratábor

Széman Rózsa vezetőnk, ránk gondolva ebben az évben is megrendezte a citeratábort,július 11-16 között,amelyet Szilágyosomlyó végén a Kadarkánál tölthettünk el. Ebben a táborban nem csak a Szederinda tagjai vettek részt, hanem a perecseni citerások és magyarországi gyermekek is jelen voltak.

Hétfő reggel összegyűltünk a buszmegállóban, majd onnan indultunk a Kadarkához. Szép, kellemes hely fogadott minket. A tábornyitón összeismerkedtünk, elmondták nekünk a házirendet, majd jöhetett a sátorverés. Csak úgy rohantunk, hogy a legjobb helyet kaphassuk a sáornak. Minden délben, miután megebédeltünk, kaptunk 1-2 óra pihenőt. Ilyenkor elmehettünk sétálni, vagy aludhattunk is, ha ahhoz tartotta kedvünk. Persze az esti tábortűz nem maradhatott el soha. Szerettünk a tűz köré ülni és beszélgetni a barátokkal. A hét elején elkezdünk foglalkozni a quillinggel, amelyet Sallay Brigitta mutatott meg nekünk. Gyönyörű képeslapok készültek. Majd homokképet is készítettünk, melynek mindenki csodájára járt. A várva-várt szerdai napon megérkezett a vendégünk, Pali bácsi, aki a kalotaszegi bútorfestést mutatta, majd tanította meg nekünk. Minden gyermek örömmel látott hozzá a bútorfestéshez, mivel ez egy érdekes foglalkozás volt. Csütörtöki napon a tábor résztvevőivel Sámsonba indultunk, hogy találkozhassunk Szilágyi Feri bácsival, aki még hozzá Életfa-díjas is. Egy pincéhez vezetett az utunk, ahol már vártak minket, majd mi, gyermekek körbeültük Feri bácsit, aki elkezdett nekünk mesélni, majd énekelni. Az éneklésbe mi is bekapcsolódtunk citeraszóval. Ezt követően elindultunk egy másik pincébe, ahol már a bográcsos illatát érezhettük. Vacsora után a sámsoni polgármester köszönetet mondott, hogy részt vettünk ezen a délutánon.

Péntek reggel elindultunk Kolozsvárra, a Házsongrádi-temetőbe. A temető negyedét sikerült csak végigjárni, de így is sokat tudtunk meg. Ellátogattunk Dsida Jenő sírboltjához, Apáczai Csere János síremlékéhez, majd Brassai Sámuel és Kós Károly sírjához. Ez után ellátogattunk Torockószentgyörgyre, ahol megtekintettük az Unitárius templomot. Innen utunk Torockóra vezetett, az egykori bányászvárosba, amely a Székelykő hármass csúcsa alatt helyezkedik el. Gyönyörű látvány tárult elénk, amikor megérkeztünk. A település mellett magasodó hegy miatt a nap kétszer kel fel és kétszer nyugszik le. Ez még érdekesebbé teszi Torockót. Megtekintettük a népi iparművészeti múzeumot, ahol láthattuk a torockói népviseletet. Késő délután indultunk hazafele. Útközben legtöbben pihentek, de volt aki dalolgatott. Mikor megérkeztünk a szállásra, az utolsó estét együtt töltöttük. Mindannyian összegyűltünk és megnéztük a tábori képeket, melyeket kacagva néztünk végig. Szombat reggel elkezdünk szedelőzködni, majd sátrat bontani.

Magunk után hagyott csomó, szép, élménydús emlékekkel indultunk haza, és biztos vagyok benne, hogy mindenki jól érezte magát.

Oláh Júlia